

Ca și bogatul în porfiră

Ca și bogatul în porfiră sînt mulți și astăzi pe pămînt
Care aleargă după slava ce zboară ca și pleava-n vînt.
Ei caută numai trălucirea acestui veac rătăcitor,
Și nu-i privește mîntuirea,să-și mîntuiască viața lor.

Cor 1:

Dar bogăția cea pămîntească se vetejește,oricît ar fi.
Să ne încredem nunai în Domnul,să nu ne-ncredem în bogății.
Sărăcii-așteaptă milostivire,priviți spre Lazăr la poartă stînd,
Dar nici-o mîna nu se întinde ca să-l ajute pe cel flămînd.

Așa își petreceau viața cei doi în veacul depărtat;
Acel bogat în strălucire,iar bietul Lazăr, întristat.
În sărăcie și durere,la poartă cîini-l mîngîiau,
Pe cînd bogații în porfiră,în casa lor beau și mîncau.

Cor 2:

Dar a venit și-o clipă-n care cei doi din lume au plecat;
Și Lazăr bietul,sărac și singur,și omul mîndru,omul bogat.
Conduc de îngerii strălucirii,săracul simplu dar credincios,
În strălucire și fericire,în cerul slavei cel glorios.

Acel bogat s-a dus în chinuri,în locul cel nefericit,
Lăsînd și aur și porfiră,și tot ce și-a agonisit.
Acolo numai curge vinul,nici apă nu-i,nici mîngîieri.
Acolo flacăra și chinul te lasă fără de puteri.

Cor 3:

Vai ce durere,vai mor de sete!părinte-Avraame,e-atît de greu!
Lasă-l pe Lazăr c-un strop de apă,căci focul arde în jurul meu"!
"Nu se mai poate!așa rămîne cum fiecare și-a pregătit!
Adu-ți aminte de strălucirea și slava-n care tu ai trăit.

Tu ți-ai ales în lume slava,și partea bună pe pămînt;
Iar Lazăr s-a-ncrezut în Domnul,în Dumnezeuul nostru sfînt.
Chiar dac-am vrea,e imposibil,căci între noi și voi,să știi,
E-o graniță prăpăstioasă,de-acolo nu mai poți ieși."

Cor 4:

"Vai ce durere!vai ce durere!trimite iute la frații mei
Un sol de-acolo din alte sfere,să nu ajungă aici și ei!"
"Ei au Cuvîntul și Legea sfîntă,să creadă totul ce este scris,
Căci prin credință scapi de osîndă și vei ajunge în Paradis.

Amin